

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 19644/2022
15.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Весне Субић и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у правној ствари предлагача АА из ... и ББ из ..., чији је пуномоћник Срђан Алексић, адвокат из ..., против противника предлагача Јавног предузећа „Путеви Србије“ Београд, ради одређивања накнаде за експроприсану непокретност, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Ваљеу Гж 2136/22 од 15.09.2022. године, у седници одржаној 15.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији противника предлагача.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Ваљеу Гж 2136/22 од 15.09.2022. године.

Трошкови предлагача за одговор на ревизију се не досуђују.

Образложење

Решењем Основног суда у Убу Р1 56/21 од 04.04.2022. године, ставом првим изреке, одређена је новчана накнада за експроприсано земљиште и то за КП бр. .../... у површини од 0.26,94 ха КО ... у износу од 1.582.725,00 динара, за КП бр. .../... у површини од 0.00,02 ха КО ... у износу од 1.075,00 динара, за КП бр. .../... у површини од 0.01,80 ха КО ... у износу од 105.750,00 динара и за КП бр. .../... у површини од 0.05,94 ха КО ... у износу од 348.975,00 динара, све уписано у ЛН ... КО ..., за које је предлачима признато право на новчану накнаду решењем Општине Лајковац, Одељење за привреду и имовинско-правне послове број ...-.../...-... од 14.12.2020. године, у укупном износу од 2.038.625,00 динара. Ставом другим изреке, обавезан је противник предлагача да плати предлагачима сходно сувласничким уделима од по ½ накнаду за експроприсане КП .../..., .../..., .../... и .../... КО ... у износу од по 1.019.312,50 динара, са законском затезном каматом од дана доношења решења од 04.04.2022. године па до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је противник предлагача да плати предлагачима на име трошкова ванпарничног поступка износ од 203.074,00 динара, са каматом од дана наступања извршности решења па до исплате.

Решењем Вишег суда у Ваљеву Гж 2136/22 од 15.09.2022. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе предлагача и противника предлагача и решење Основног суда у Убу Р1 56/21 од 04.04.2022. године, потврђено. Ставом другим изреке, одлучено је да се другостепени трошкови не досуђују.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, противник предлагача је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о истој одлучи применом одредбе члана 404. ЗПП.

Предлагач је изјавио одговор на ревизију.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 87/18), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите о којој је одлучено побијаним решењем је исплата на име експроприсаног земљишта. О овом праву предлагача и висини тражене накнаде, нижестепени судови су одлучили у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, у предметима са правним и чињеничним стањем као у овој правној ствари о томе да је планским актом промењена намена земљишта у градско-грађевинско земљиште на основу одредбе члана 82. Закона о планирању и изградњи („Службени гласник Републике Србије“ број 72/09 .. 83/18) из којих разлога у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Стога, нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, те је Врховни касациони суд одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП и члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 27. став 2. Закона о ванпарничном поступку прописано је да у поступку по коме се одлучује о имовинско-правним стварима ревизија је дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинскоправним споровима, ако овим или другим законом није друкчије одређено.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Предлог у овој правној ствари поднет је 17.03.2021. године, а побијана вредност накнаде је 2.038.625,00 динара.

С обзиром на то да се у овом случају ради о имовинскоправном спору који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора која се ревизијом побија очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је ревизија тужене недозвољена.

Са напред наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП у вези члана 30. став 2. ЗВП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Трошкови предлагачу нису досуђени јер састав одговора на ревизију није био нужан. Из тих разлога Врховни касациони суд је на основу члана 150. и члана 165. став 1. ЗПП одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић